

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

14/1817-C /2020

DR. MEGYESI TIBOR EGYÉNI ÜGYVÉD

2021 JAN 04.

Peldany:

Kezelőiroda:

Melléklet:

8 db

du'

A DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK ÚTJÁN

BÍRÓSÁGI ÜGYSZAM: Debreceni Törvényszék
előtti 25.Bpk.201 /2020/2; Debreceni
Ítéltábla előtti Bpkf.I.243/2020/8.; Kúria
előtti Bfv.II.811/2020/2. eljárások

AZ

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG RÉSZÉRE

1535 BUDAPEST

PF.773.

KÉPVISELT PERES FEL:

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

2020 -12- 2 1

Alulírott Dr. Megyesi Tibor egyéni ügyvéd

[redacted] elítélttel szembeni

összbüntetésbe foglalási eljárásban a Kúria előtt született Bfv.II.811/2020/2. számú végzés ellen az elítélt képviseletében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § szakasza alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria Bfv.II.811/2020/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az ellenétes az Alaptörvény IV. cikk (1), a XXVIII. cikk (7) bekezdésével és a 28. cikkével, valamint a XV. cikkével az alábbi indokok alapján. A sérelmezett bírói döntés azért sérti az indítványozó jogait, mert az ítélet alapján az indítványozót megfosztotta törvényben biztosított jogos igényének az érvényesítésétől. Előadom, hogy a fenti jogerős bírói döntést felperes 2019. március 07-én vette kézhez, így a jelen alkotmányjogi panasz a jogszabályban előírt 60 napos határidőn belül került benyújtásra.

A jelen panasszal támadott végzés (továbbiakban végzés) sérti az elítélt jogorvoslathoz fűződő jogát mint az alaptörvényben lefektetett alkotmányos jogot, akképpen, hogy a végzés az elítélt felülvizsgálati eljárás iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította a 2017. évi

XC Tv. (a továbbiakban Be.) 648. §-ra hivatkozással, az indoklás szerint azért, mert az összbüntetésbe foglalásról hozott jogerős ítélet nem minősül ügydöntő határozatnak. Ezáltal a Kúria elvonta az elítélttől, hogy a személyi szabadságának minél rövidebb tartamú korlátozását célzó elítélti összbüntetésbe foglalás iránti kérelem tárgyában született– az elítélte személyi szabadságának korlátozásáról érdemben rendelkező– végzés jogszerűségét megmérettethesse az elítélte, s a felülvizsgálat során fény megállapításra kerülhessen, hogy az összbüntetésként meghatározott szabadságvesztés mértéke jogellenesen került meghatározásra. A végzés az elítélte jogorvoslathoz fűződő jogának megsértésével közvetve az elítélte személyi szabadságához fűződő jogát is megsértette, hiszen ez által a Kúria nem szolgáltatott igazságot, jogot az elítélteknél a méltányos szabadságvesztési tartam megállapítása körében. A végzés a Be. 648. §-t se a Be. és az Alaptörvény céljaival összeegyeztethetetlenül értelmezte, így megsértette az Alaptörvény 28. cikkét is, amikor az összbüntetés tárgyában keletkező döntést nem tekinti ügydöntő határozatnak, pusztán azért, mert az magát a büntetőjogi felelősség fennállását már nem érinti, csak a jogkövetkezmény, mely jogértelmezés a Be rendszerével, illetve az Alaptörvény fent már hivatkozott rendelkezéseivel ellentétes, hiszen ezen végzés a büntetőjogi felelősség jogkövetkezményéről, annak a legsúlyosabb formájáról a végrehajtandó szabadságvesztés tartamáról rendelkezik, így mindenképpen ügydöntő jelentőségű, és semmilyen rokoni értelmezéssel nem sorolható a Be. 449. § (3) és (4) bekezdésében foglalt tárgykörök által meghatározott nem ügydöntő, a büntetőjogi felelősséget alapvetően nem érintő csekélyebb jelentőségű esetek körébe.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti..

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak..

I. TÉNYÁLLÁS

Elítélte összbüntetésbe foglalás iránti kérelmet terjesztett elő, majd később a kérelmét megváltoztatta, és három ítélet összbüntetésbe foglalásának a mellőzését kérte a Be. 839. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Az eljáró bíróságok ezen kérelmét már figyelmen kívül hagyták és az eredeti kérelem alapján valamennyi összbüntetésbe foglalható ítélettel kiszabott végrehajtandó szabadságvesztést összbüntetésbe foglalták. Elítélte a jogerős döntéssel szemben felülvizsgálati eljárást

kezdeményezett, mely indítványt a Kúria érdemi vizsgálat nélkül elutasított, mivel álláspontja szerint ezen eljárásban született döntés nem ügydöntő.

Elítélt álláspontja szerint amennyiben az általa megjelölt ítéletekkel kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalása a jelen ügyben nem történik meg, úgy azokat önálló, újbóli többszörös összbüntetésbe foglalási eljárás keretében tudja összbüntetésbe foglaltatni, mely esetben kedvezőbb döntés születhetett volna.

II. JOGI ÉRVELÉS

A VÉGZÉS SÉRTI A IV) CIKK (1) ÉS BEKEZDÉSEIT.

Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz. Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

Álláspontunk szerint a Kúria az eljárási szabályokat megsértette indirekt módon, mivel a törvényben ténylegesen biztosított felülvizsgálati eljárástól az elítéltet megfosztotta, így a törvényben meghatározott eljárás ténylegesen nem folyt le. Ennek értelmében az elítélt összbüntetésbe foglalt szabadságvesztési tartamának meghatározása nem törvényben meghatározott eljárás alapján meghatározva, s így az elítélt nem törvényben meghatározott eljárás alapján lett megfosztva szabadságától.

A VÉGZÉS SÉRTI A XXVIII) CIKK (7) BEKEZDÉSÉT.

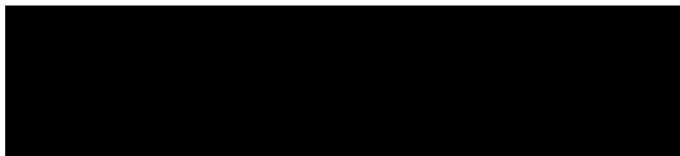
Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Álláspontunk szerint a Kúria megalapozatlanul vonta el a BE-ben, az elítéltnak biztosított jogorvoslati jogát. Az alaptörvény e körben nem választja külön a rendes és a rendkívüli jogorvoslatot, így álláspontunk szerint, amennyiben törvény rendkívüli jogorvoslati jogot is biztosít, de azt a bíróság megtagadja, úgy az alaptörvényben biztosított jogorvoslati eljáráshoz való jog is sérül

A VÉGZÉS SÉRTI A 28. CIKKET

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét első sorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során első sorban a jogszabály preambulumbát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Álláspontunk szerint a Kúria azáltal, hogy a Be. 648. §-át és a 449. § (2) bekezdéséből azt a következtetést vonta le, hogy az összbüntetésbe foglaló végzés nem ügydöntő, a Be. és az Alaptörvény céljaival ellentétes döntést útján utasította el az elítélt felülvizsgálati indítványát.

A fenti jogsértések együttesen valósultak meg, azok összességében indokolhatóak, mind három alaptörvény ellenességi jogcím indoka valójában azonos:

A Kúria álláspontja szerint a Be. 449. § (2) bekezdése kimondja, hogy ügydöntő döntés az ítélet. Ez már e körben is egy jogszabályba ütköző megállapítás, hiszen a Be. 449. § (2) bekezdés az ügydöntő végzést is ügydöntő határozatnak minősíti. E körben tehát az a kérdés maradt, hogy mi minősül ügydöntőnek.

Magát az ügydöntő minőség fogalmát a Be. nem tartalmazza, sőt a nem ügydöntő végzéseket is csak nem taxatív felsorolási formában említi meg. Ugyanakkor ha megvizsgáljuk a Be. 449. § (3) és (4) bekezdéseiben foglaltakat, mely bekezdések tartalmazzák a nem taxatív felsorolását a nem ügydöntő végzéseknek, akkor látható, hogy a nem ügydöntő végzés olyan végzés, mely a büntető eljárás folyamán keletkezik, de magát az eljárás tárgyát nem bírálja el.

A Kúria indokolása szerint az ügydöntő végzés a büntetőjogi felelősségről szóló ítélet. Azonban éppen a Kúria indokolásával körül határolt büntetőjogi felelősség körébe tartozó kérdések között szerepel a büntetőjogi szankció, azaz a kiszabott büntetés is. Nem vitatható, hogy az összbüntetésbe foglaló végzés a büntetőjogi felelősség fennállását már újból nem tartalmazza, azonban mintegy az ítéletek alapján kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés újbóli meghatározásával az alapítéleteket összességében megváltoztatja, hiszen megváltozik a kitöltendő szabadságvesztés tartama.

Ilyen formában nem lehet azt sem vitatni, hogy az összbüntetésbe foglalás ügydöntő határozat, mivel az az elítélt büntetőjogi felelősségéről mégis csak ügydöntő jelentőséggel rendelkezik, azt megváltoztatja, s az alapján a végzés végrehajthatóságát követően az elítélt az összbüntetésbe foglalt ítéletekkel kiszabott szabadságvesztést már az összbüntetésbe foglaló végzés alapján kell kitöltse.

Álláspontunk szerint azért, hogy a Kúria így módon tehát teljesen a Be. és az Alaptörvény céljaival ellentétese értelmezte az elítélt felülvizsgálati indítványozói jogosultságát, és a téves értelmezése folytán az elítéltet megfosztotta törvényben biztosított jogorvoslati jogától, mely által az elítélt szabadságától való megfosztása nem törvényben biztosított eljárás betartásával történt.

III. ÖSSZEFOGLALÁS

A Indítványozó állítja, hogy sérültek az Alaptörvényben biztosított jogai:

- Az összbüntetésbe foglalás során jogorvoslati jogától megfosztották, így tehát szabadságától nem törvényben biztosított eljárás alapján fosztották meg végeredményben, illetőleg mindez a Kúriának a Be. és az Alaptörvény céljaival a józan észnek ellentmondó értelmezése útján valósult meg;

Az indítványozót a fenti Alaptörvényben biztosított jogok megilletik azaz, a szabadságának megvonása esetén akkor is biztosított legyen a felülvizsgálati eljáráshoz való joga, ha a szabadságvesztés tartama nem magában az ítéletben, hanem egy utólagos, összbüntetésbe foglaló végzésben kerül meghatározásra.

IV. A FENTIEKNEK AZ ÍTÉLETET ÉRDEMBEN BEFOLYÁSOLÓ JELLEGE

Amennyiben a T. Alkotmánybíróság elfogadja az indítványozó azon álláspontját, hogy a Kúria a fentiek szerint a végzését alaptörvényellenesen hozta meg, úgy az alapján a Kúriának érdemben kell vizsgálnia az indítványozó felülvizsgálati indítványát.

V. JOGORVOSLAT

A Be. 650. § (1) b) pontja és 653. § (1) alapján a Kúria végzése ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Fentiekre tekintettel a T. Alkotmánybíróság hatásköre és illetékessége az Abtv. 27. §-án alapul.

Indítványozó nem kéri az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozatalát.

Kelt: Debrecen, 2020. 12. 18.

Tisztelettel:

 képviseletében
Dr. Megyesi Tibor ügyvéd

